

Csekén jártam

1840-et írtunk. Kíváncsiságom a szatmári vidék egyik kis falujába, Csekére vitt. Utazásom célja az volt, hogy láthassam azt a birtokot és házat, ahol Kölcsey Ferenc élt, ahol megírta a Hymnus című művét.

Pestről kora reggel indultam lovaskocsival. Aznap kissé borongós idő volt, de szerencsére nem esett. Másnap délben érkeztem a helyszínre.

A birtokot megpillantva rendezett terület, szépen gondozott ház tárult elém. Érkezésemkor egy özvegyasszony nyitott ajtót, aki a fiával lakott ott. Barátságosan fogadtak. Kölcsey Ferenc halála óta eltelt már két esztendő, azóta ők ketten gondozták a birtokot.

A ház jó állapotban volt, látszott rajta a korábbi felújítás. Az asszony elmesélte, hogy a költő építtette újjá az udvarházat 1815-ben. Ekkor költözött ide, öccse halálát követően. Nem halogathatta az átépítést, mert a ház falai már majdnem összedőltek. ezért ő maga készített tervet. Fürdőszobát építtetett az egykori tornác helyére. Külön könyvtárszoba jött létre, a gazda itt intézte teendőit, levelezését, olvashatott, és írhatta verseit, műveit.

Kölcsey halála óta ezt a helyiséget senki sem használta, csupán az asszony szokta takarítani.

Mikor körbevezetett a házban, bemehettem a könyvtárba is. Rengeteg könyv, folyóirat sorakozott a hatalmas polcokon.

A konyhában élésládát, lisztesszekrényt, gyúródeszkát, kézi mángorlót, rézmozsarat, palacsintavasat, hurkatöltőt és pálinkafőzőt tároltak.

Majd a birtokon is körbevezettek. Vendéglátóim egy tányér forró levessel is megkínáltak. Nagyon megköszöntem a szívélyes fogadtatást, majd hazaindultam.

Boldog voltam, hogy személyesen is láthattam hazánk nagy reformkori költőjének, írójának, politikusának utolsó lakhelyét. Szomorúság, hogy vele már nem volt alkalmam találkozni.

Zsolnai Kristóf 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola